

21-02-2018

প্ৰাতঃ মুৰলী

ওম শান্তি

“বাপদাদা”

মধুবন

“মৰমৰ সন্তানসকল – পিতাৰ পৰা সকলো সম্বন্ধৰ সুখ ল'ব বিচৰা যদি আন সকলোৰে পৰা বুদ্ধিৰ প্ৰীতি আতৰাই কেৱল মোক (মামেকম) স্মৰণ কৰা, এয়াই উচ্চ লক্ষ্য”

প্ৰশ্ন:- তোমালোক সন্তানসকলে এই সময়ত কোনটো ভাল কৰ্ম কৰা, যাৰ বিনিময়ত ধনী হৈ যোৱা?

উত্তৰ:- সকলোতকৈ ভালতকৈও ভাল কৰ্ম হ'ল – জ্ঞান ৰত্নৰ দান কৰা। এই অবিনাশী জ্ঞানৰ সম্পত্তি স্থানান্তৰিত হৈ ২১ জন্মৰ কাৰণে বিনাশী ধন হৈ যায়, ইয়াৰ দ্বাৰাই মালামাল হৈ যোৱা। যিয়ে যিমান জ্ঞান ৰত্ন ধাৰণ কৰি আনকো ধাৰণ কৰাই সিমানে ধনী হৈ যায়। অবিনাশী জ্ঞান ৰত্নৰ দান কৰা – এয়াই সৰ্বোত্তম সেৱা।

ওম শান্তি। শিৱবাবাই নিজৰ সালিগ্ৰাম সন্তানসকলক বুজাইছে। এয়া হৈছে পৰমাত্মাৰ নিজৰ সন্তান, আত্মাসকলৰ প্ৰতি জ্ঞান। আত্মাই, আত্মাক জ্ঞান নিদিয়ে। পৰমাত্মা শিৱই বহি ব্ৰহ্মা সৰস্বতী আৰু তোমালোক ভাগ্যশালী তৰাবোৰক (সন্তানসকলক) বুজাইছে, সেইবাবে ইয়াক পৰমাত্ম জ্ঞান বুলি কোৱা হয়। পৰমাত্মা এজনেই, বাকী ৰচয়িতাৰ ৰচনা। যেনেকৈ লৌকিক পিতাই এনেকৈ নকয় যে এই সকলো মোৰে ৰূপ। নহয়। ক'ব এই সকলোবোৰ মোৰে ৰচনা। তেনেকৈ এয়া আত্মিক পিতা যিয়ে পাৰ্ট পাইছে। তেৱেঁই মুখ্য অভিনেতা, ৰচয়িতা আৰু নিৰ্দেশক। আত্মাক ৰচয়িতা বুলি কোৱা নহয়। পৰমাত্মাৰ কাৰণে কোৱা হয় তোমাৰ গত-মত তুমিয়ে জানা। সেই সকলোবোৰ গুৰুৰ নিজৰ নিজৰ বেলেগ বেলেগ মত, সেইবাবে পৰমাত্মা আহি এক মত দিয়ে। তেওঁ আটাইতকৈ মৰমৰ। সেই এজনৰে লগত বুদ্ধিযোগ লগাব লাগে, আৰু যিসকলৰ লগত তোমালোকৰ প্ৰীতি আছে সেই সকলোবোৰ প্ৰবঞ্চনা কৰোতা, সেয়েহে সেই সকলোবোৰৰ পৰা বুদ্ধি আতৰাই দিয়া। মই সকলো সম্বন্ধৰ সুখ দিম, কেৱল মোক স্মৰণ কৰা, এয়াই লক্ষ্য। মই সকলোৰে অতি মৰমৰ পিতাও হওঁ, শিক্ষকো হওঁ, গুৰুও হওঁ। তোমালোকে বুজি পাইছা তেওঁৰ দ্বাৰা আমি জীৱনমুক্তি পোওঁ। এয়াই অবিনাশী জ্ঞানৰ সম্পত্তি, এই সম্পত্তি স্থানান্তৰিত হৈ পিছত ২১ জন্মৰ কাৰণে বিনাশী ধন হৈ যায়। ২১ জন্ম আমি বহুত মালামাল হৈ যাওঁ। ৰজাৰো ৰজা হৈ যাওঁ। এই অবিনাশী ধন দান কৰিব লাগে। আগতে বিনাশী ধন দান কৰিছিলো অলপ সময়ৰ ক্ষণভংগৰ সুখ পিছৰ জন্মত পাইছিলো। কোৱা হয় পিছৰ জন্মত কিবা দান-পুণ্য কৰিছিল যাৰ ফল পাইছে। সেই ফল এক জন্মতে পোৱা যায়। জন্ম-জন্মান্তৰৰ প্ৰাণৰ বুলি কোৱা নহয়। আমি এতিয়া যি কৰিম তাৰ প্ৰাণৰ জন্ম-জন্মান্তৰে পাম। তেন্তে এতিয়া এয়া হৈছে অনেক জন্মৰ বাজী। পৰমাত্মাৰ পৰা বেহদৰ সম্পত্তি ল'ব লাগে। সকলোতকৈ ভাল কৰ্ম হৈছে অবিনাশী জ্ঞান খাজনা দান কৰা। যিমানে ধাৰণা কৰি আনকো কৰাবা সিমানে নিজেও ধনী হ'বা, আনকো বনাবা। এয়া হৈছে সৰ্বোত্তম সেৱা, যাৰ দ্বাৰা সংগতি হয়। দেৱতাসকলৰ ৰীতি-নীতি চোৱা, কেনেকুৱা সম্পূৰ্ণ নিৰ্বিকাৰী, অহিংসা পৰম ধৰ্ম। সম্পূৰ্ণ পৱিত্ৰতা সত্যযুগ ত্ৰৈতাতে থাকে। দেৱতাসকল স্বৰ্গৰ বাসিন্দা, তেওঁলোককে উচ্চ গোৱা হয়। যিসকলে সত্যযুগত সূৰ্যবংশী হয় তেওঁলোকে সম্পূৰ্ণ হয়, পিছত আত্মাত অলপ লেপ পৰি যায়। এতিয়া তোমালোকে বুজি পাইছা দেৱতাসকল কোনখন স্বৰ্গৰ বাসিন্দা। স্বৰ্গ হৈছে বিস্ময়কৰ দুনিয়া, তাত অন্যৰ ধৰ্মৰ লোকসকল যাব নোৱাৰে। এয়া হৈছে সকলো ধৰ্ম ৰচনা কৰা উচ্চতকৈ উচ্চ ভগৱত। এই দেৱতা ধৰ্ম কোনো ব্ৰহ্মাই প্ৰতিষ্ঠা নকৰে, তেওঁতো কয় – মই অপৱিত্ৰ আছিলো, মোৰ ওচৰত জ্ঞান ক'ৰ পৰা আহিল। আন সকলো পৱিত্ৰ আত্মা নিজৰ ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰিবলৈ ওপৰৰ পৰা আহে। ইয়াত পৰমাত্মাই ধৰ্ম প্ৰতিষ্ঠা কৰে, যেতিয়া এওঁৰ (ব্ৰহ্মা) শৰীৰত আহে তেতিয়া তেওঁৰ নাম ব্ৰহ্মা ৰাখে। কোৱা হয় ব্ৰহ্মা দেৱতাকে নমঃ, বিষ্ণু দেৱতাকে নমঃ... এতিয়া প্ৰশ্ন উঠে যে এই দেৱতাসকলৰ দ্বাৰা মনুষ্য সৃষ্টি ৰচনা কৰা হৈছে নেকি? নহয়। পৰমাত্মাই কয় – মই যি সাধাৰণ শৰীৰত আহো তেওঁৰ নামেই ব্ৰহ্মা ৰখা হয়। সেয়া (সুস্বৰ্ণবতনত) সুস্বৰ্ণ ব্ৰহ্মা, তেন্তে দুজন ব্ৰহ্মা হৈ গ'ল। এওঁৰ নাম ব্ৰহ্মা ৰখা হয় কিয়নো কোৱা হয় সাধাৰণ শৰীৰত আহো। ব্ৰহ্মাৰ মুখ কমলৰ দ্বাৰা ব্ৰাহ্মণ ৰচনা কৰো। আদি দেৱৰ দ্বাৰা মানৱ জাতি ৰচা হয়, এওঁ হ'ল মানৱ জাতিৰ প্ৰথম বাবা। পিছত বুদ্ধি হৈ যায়।

এতিয়া তোমালোকক ৰজাৰো ৰজা বনাওঁ। কিন্তু হ'ব তেতিয়াহে যেতিয়া দেহৰ সকলো সম্বন্ধৰ পৰা সম্পৰ্ক ত্যাগ কৰিবা। বাবা, মই তোমাৰে হওঁ, বচ। এইটো নিশ্চয় আছে যে আমিye ৰাজকুমাৰ হ'ম। চতুৰ্ভুজৰ সাক্ষাৎকাৰ হয়। তেওঁলোক হৈছে যুগল। চিত্ৰত ব্ৰহ্মাৰ ১০-২০ ভূজা দেখুৱায়। কালীক কিমান ভূজা দি দিছে, ইমান ভূজা থকা বস্তু নাথাকে। এয়া সকলো অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ। নিজৰেই প্ৰবৃত্তি মার্গ। বাকী ব্ৰহ্মাৰ ইমানবোৰ ভূজা যে দেখুৱাই, ভাবে এয়া ব্ৰহ্মাৰ সন্তান যেন তেওঁৰ ভূজাহে। বাকী এই কালী আদি কোনো নাথাকে, যেনেকৈ কৃষ্ণক ক'লা কৰি দিছে তেনেকৈ কালী চিত্ৰও ক'লা কৰি দিছে। এই জগদম্বাও ব্ৰাহ্মণী। আমি নিজকে ভগৱান বা অৱতাৰ বুলি নকওঁ। বাবাই কয় – কেৱল মোক স্মৰণ কৰা। বাস্তৱতে সকলো শিৱকুমাৰ হৈছে শালিগ্ৰাম। পিছত মনুষ্য শৰীৰত আহিলে তোমালোকে ব্ৰহ্মাকুমাৰ-ব্ৰহ্মাকুমাৰী বুলি কোৱা। ব্ৰহ্মাকুমাৰ কুমাৰীসকলে পিছত গৈ বিষ্ণুকুমাৰ কুমাৰী হয়। পিতাই ৰচনা কৰে, সেয়েহে পালনাও তেৱেঁই কৰিবলগীয়া হয়। এনেকুৱা অতি মৰমৰ পিতাৰ (dearest Dad) তোমালোক উত্তৰাধিকাৰী হোৱা, তেওঁৰ লগত তোমালোকে চুক্তি কৰা। এওঁ (ব্ৰহ্মা বাবা) মাজতে দালাল।

বাবা হৈছে পৱিত্ৰ চৰকাৰ (Holy Government), তেওঁ আহিছে এই চৰকাৰকো পাণ্ডৱ চৰকাৰ বনাবলৈ। এয়া হ'ল আমাৰ উচ্চ সেৱা। চৰকাৰৰ প্ৰজাসকলক আমি বাবাৰ সহায়ত মানুহৰ পৰা দেৱতা বনাওঁ। তেন্তে আমি তেওঁলোকৰ সেৱক (servant) হওঁ নহয়নে? আমি বিশ্ব সেৱক, আমি বাবাৰ লগত আহিছো গোটেই দুনিয়াৰ সেৱা কৰিবলৈ। আমি একো নলওঁ। বিনাশী ধন, মহল আদি আমি কি কৰিম। আমাক মাত্ৰ ৩ খোজ মাটিৰ দৰকাৰ।

এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে সাঁচা জ্ঞান পাই আছা, শাস্ত্ৰৰ জ্ঞানক জ্ঞান বুলি নকয়, সেয়া ভক্তি। জ্ঞান মানে সৎগতি। সৎগতি মানে মুক্তি-জীৱনমুক্তি। যেতিয়ালৈকে জীৱনমুক্ত নহয় তেতিয়ালৈ মুক্তও হ'ব নোৱাৰে। আমি জীৱন-মুক্ত হওঁ, বাকী সকলোৱে মুক্ত হয়। সেয়েতো কোৱা হয় আপোনাৰ গতি মতি আপুনিয়ৈ জানে। সেয়ে ইয়াতেও পৰমাত্মা সৰ্বব্যাপক, এই কথা নৰয়। তেওঁ কয় – কল্প কল্পই মই নিজৰ মতৰ দ্বাৰা সকলোৰে সৎগতি কৰোঁ। সৎগতিৰ লগতে গতি আহিয়েই যায়। নতুন দুনিয়াত জনসংখ্যা কম থাকিব। আগতে আমি কৈছিলো এই বিশ্বত সূৰ্য, চন্দ্ৰ আৰু ৯ লাখ তৰা... বিশ্বত সূৰ্য এই সময়ত আছে। শিৱ বিশ্বত আহে, য'ত জনসংখ্যা ইমান বিস্তাৰ হয়। তাৰ পিছতে বিশ্বত মম্মা বাবা আৰু ভাগ্যৱান তৰাবোৰ। বিবেকেও কয় সত্যযুগত জনসংখ্যা কম হোৱা দৰকাৰ। পিছত বৃদ্ধি হয়। এই সকলোবোৰ বুজিবলগীয়া কথা। যিয়ে যিমান পৱিত্ৰ হ'ব সিমান ধাৰণা হ'ব। অপৱিত্ৰ হ'লে ধাৰণা কম হ'ব। প্ৰথমে পৱিত্ৰতা। ক্ৰোধৰ ভূত ৰৈ গ'লেও মায়াৰ লগত পৰাজিত হয়। এয়া যুদ্ধ নহয় জানো। ওস্তাদৰ হাতত ভালদৰে হাত দিব লাগে। নহ'লে মায়া বৰ প্ৰবল। যিয়ে হাতত হাত দিয়ে তেওঁৰ বাবে জ্ঞানৰ বৰ্ষা। যেনেকৈ বাবাই সাক্ষী হৈ পাৰ্টো বজাই, নিৰক্ষণো কৰে। এয়াতো বুজি পোৱা মাঁ-পিতা আৰু ভাগ্যৱান তৰাবোৰ যিসকল অনন্য তেওঁলোকক অনুসৰণ কৰিব লাগে। এয়া বুজোৱা হৈছে মুৰুলী পঢ়িবলৈ কেতিয়াও নেৰিবা। অচ্ছা!

অতি মৰমৰ, কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ৰাতি ক্লাছ 23-12-1958

চোৱা, সৰ্বশক্তিমান বাবাৰ এয়া কিমান আত্মিক কাৰখানা (center) আছে। য'ৰ পৰা সকলোৱে আত্মিক ৰত্ন পায়। বাবা সকলো কাৰখানাৰ গৰাকী। মেনেজাৰসকলে চম্ভালি আছে, দোকানবোৰ চলি আছে। দোকানে কোৱা, হাস্পতালে কোৱা... এয়া তোমালোক ব্ৰাহ্মণসকলৰ পৰিয়ালো। তোমালোকে শিক্ষাৰে নিজৰ জীৱন গঢ়িব লাগে। ইয়াতে আত্মিক আৰু শাৰিৰীক দুয়োটা একেলগে আছে। দুয়োটা বেহদৰ (unlimited)। আৰু সেয়া আত্মিক আৰু শাৰিৰীক দুয়োটা হদৰ (limited)। গুৰু লোকসকলে যি শাস্ত্ৰ আদিৰ আত্মিক শিক্ষা দিয়ে, এই সকলোবোৰ হদৰ। আমি কোনো মানুহক গুৰু বুলি নামানো। আমাৰ এজনে সৎগুৰু, যিজন এজনৰ ৰথতে আহে। বাৰে বাৰে তেওঁক স্মৰণ কৰা, তেতিয়াহে বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। তোমালোকে ধন সেই ককা (grandfather)ৰ পৰা পোৱা, সেইবাবে তেওঁক স্মৰণ কৰিব লাগে। কোনো এনেকুৱা কৰ্ম কৰিব নালাগে যি বিকৰ্ম হৈ যায়। সত্যযুগত কৰ্ম অকৰ্ম হয়, ইয়াতে কৰ্ম বিকৰ্ম হয় কিয়নো ৫ ভূত আছে। আমি একেবাৰে সুৰক্ষিত। বাবাই কৈছে –

বিকাৰক দান দি দিয়া, পুনৰ যদি ওভতাই লোৱা লোকচান হৈ যাব। এনেকৈ নাভবিবা লুকাই কৰিম, তেতিয়া গমেই নাপাব। ধৰ্মৰাজেতো গম পাব নহয়নে? এই সময়তে বাবাক অন্তৰ্যামী বুলি কোৱা হয়, প্ৰত্যেক সন্তানৰে পঞ্জীয়ন বহী তেওঁ চাব পাৰে। আমি সন্তানসকলৰ ভিতৰখনক জানোতা, সেয়েহে লুকুৱাব নালাগে। এনেকৈও চিঠি লিখে যে বাবা আমাৰ দ্বাৰা ভুল হৈ গ'ল, ক্ষমা কৰিব। ধৰ্মৰাজৰ দৰবাৰত শাস্তি নিদিব। যেনেকৈ প্ৰত্যক্ষভাৱে শিৱাবাক লিখে। বাবাৰ নামত এই পোষ্ট বক্সত চিঠি দি দিয়ে। ভুল কৈ দিলে আধা শাস্তি কম হৈ যায়। ইয়াত পৱিত্ৰতা বহুত লাগিব। সৰ্বগুণ সম্পন্ন, ১৬ কলা সম্পন্ন ইয়াতেই হ'ব লাগিব। ৰিহাৰ্চেল ইয়াতেই হ'ব, পিছত তাত প্ৰেক্টিকেলত পাৰ্ট বজাব লাগিব। নিজকে বিচাৰ কৰি চোৱা – কোনো বিকৰ্মতো কৰা নাই? সংকল্প বহুত আহিব, মায়াই বহুত পৰীক্ষা ল'ব, ভয় নকৰিব। বহুত লোকচান হ'ব, ব্যৱসায় নচলিব, ভৰি ভাঙি যাব, বেমাৰ হৈ যাব... যিয়ে হৈ যাওঁক বাবাৰ হাত এৰিব নালাগে। অনেক প্ৰকাৰৰ পৰীক্ষা আহিব। প্ৰথমতে বাবাৰ (ব্ৰহ্মা বাবা) সন্মুখত সকলো পৰীক্ষা আহে, সেয়েহে বাবাই কয় সাৱধানে থাকিব। শক্তিশালী হ'ব লাগিব।

চোৱা, ভাৰতত সকলোৱে যিমান ছুটি পায় সিমান আৰু ক'তো নাপায়, কিন্তু ইয়াত আমি এক ছেকেণ্ডো ছুটি নাপাওঁ, কিয়নো বাবাই আমাক কয় প্ৰতি উশাহতে স্মৃতিত থাকা। এটা এটা শ্বাস অমূল্য। তেনেহ'লে ব্যৰ্থ কেনেকৈ কৰিব। যিয়ে ব্যৰ্থ কৰে তেওঁৰ পথভ্ৰষ্ট হয়। এই জন্মৰ এটা এটা শ্বাস বহুত মূল্যবান। ৰাতি-দিনে বাবাৰ সেৱাত থকা উচিত। তোমালোক সৰ্বশক্তিমান বাবাৰ প্ৰেমিকা নে তেওঁৰ ৰথৰ? নে দুয়োৰে? নিশ্চয় দুয়োজনৰ প্ৰেমিক হ'ব লাগিব। বুদ্ধিত থাকিব লাগিব যে তেওঁ (শিৱবাবা) এই ৰথত আছে। এই কাৰণে তোমালোকে এওঁৰ (ব্ৰহ্মা বাবাৰ) প্ৰেমিকা হৈছা। শিৱৰ মন্দিৰতো যাঁড় গৰু ৰাখে। সেয়াও পূজা কৰা হয়। কিমান গুঢ় কথা যিয়ে সদায় নুশুনো কিবা কিবি পইণ্ট হেৰুৱাই (miss) পেলায়। সদায় শুনাসকলে কেতিয়াও কোনো পইণ্টত ফেল নহ'ব। চাল-চলনো ভালে থাকিব। বাবাক স্মৃতিত ৰাখিলে বহুত লাভ হয়। লগতে বাবাৰ জ্ঞানক স্মৰণ কৰিব লাগে। যোগতো লাভ, জ্ঞানতো লাভ। বাবাক স্মৰণ কৰাটো আটাইতকৈ লাভজনক কিয়নো বিকৰ্ম বিনাশ হয় আৰু পদো উচ্চ পোৱা যায়। অচ্ছা!

অতি মৰমৰ, কল্পৰ পিছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা আৰু বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু শুভবাৰ্ত্তি। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ কাৰণে মুখ্য সাৰ:-*

- (1) উশাহে-নিশাহে পিতাক স্মৰণ কৰিব লাগে, এটা উশাহো ব্যৰ্থত যাবলৈ দিব নালাগে। এনেকুৱা কোনো কৰ্ম কৰিব নালাগে যি বিকৰ্ম হৈ যায়।
- (2) ওস্তাদৰ হাতত হাত দি সম্পূৰ্ণ পৱিত্ৰ হ'ব লাগে। কেতিয়াও ক্ৰোধৰ বশীভূত হৈ মায়াৰ লগত পৰাজিত হ'ব নালাগে। শক্তিশালী হ'ব লাগে।

***বৰদান:-** “এক বল এক ভৰসা”ৰ আধাৰত সফলতা প্ৰাপ্ত কৰোতা মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান হোৱা।

যিসকল সঁচা লগনত থকা সন্তানে “এক বল এক ভৰসা”ৰ আধাৰত চলে, তেওঁলোকে সদায় সফলতা পায় আৰু পাই থাকিব কিয়নো সঁচা লগনে বিঘ্নক সহজে সমাপ্ত কৰি দিয়ে। য'ত সৰ্বশক্তিমান বাবা লগত আছে, তেওঁৰ ওপৰত পুৰা ভৰসা আছে তাত সৰু সৰু কথাবোৰ এনেকৈ সমাপ্ত হৈ যায় যেন একো হোৱাই নাছিল। অসম্ভৱো সম্ভৱ হৈ যায়। মাখনৰ পৰা চুলি উলিওৱাৰ দৰে সকলো কথা সিদ্ধ হৈ যায়। গতিকে এনেকৈ নিজকে মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান বুলি ভাবি সফলতা স্বৰূপ হৈ চলা।

***গ্লোগান:-** চকুত পৱিত্ৰতাৰ জিলিকনি আৰু মুখত পৱিত্ৰতাৰ মিচিকিয়া হাঁহি – এয়াই শ্ৰেষ্ঠ ব্যক্তিত্ব।

!!ওম্ শান্তি!!
